

неправильні відповіді, бути своєрідним суддею в навчальному процесі, показувати свої знання студентам. Тьютор навпаки не повинен: командувати, повчати, проводити опитування, задавати зайві питання, боятися тиші, пояснювати, говорити «як правильно», показувати свої знання, знати відповіді на всі запитання. Там, де тьютор добре знає тему кейса – немає проблемно-орієнтованого навчання! Також проблеми виникли з оцінюванням студентів, викладачі, які звикли оцінювати знання студентів в традиційній системі не могли звикнути, до того що оцінювати потрібно активність студентів, підготовку до занять, вміння працювати в команді, а помилкові судження студента не впливають на оцінку. До того що вірно, а що ні, студент повинен дійти сам, або за допомогою групи. Тьютор повинен спостерігати, заохочувати, дати можливість висловитися всім, сприяти критиці інформації, а не студента.

Більшість викладачів спочатку не могла повірити, що студенти 2-го курсу не маючи базових знань, можуть розбирати клініку, діагностику та лікування хвороб. Для них поведінка студентів під час тренінгу, а потім під час занять була відкриттям, адже об'єм знань, які вони засвоюють значно більший ніж в студентів, що навчаються за традиційною системою. Але ігрова форма навчання приносить більше задоволення і сприяє більш легкому засвоєнню матеріалу.

Безперечно, навички, які необхідно набути для ролі тьютора, є новими для викладачів, вони повинні розвиватися та вдосконалюватися.

Таким чином, впровадження проблемно-орієнтованого навчання є нелегким завданням, особливо у викладачів з великим викладацьким стажем, адже не всі вони відкриті для чогось нового. Також це потребує деякого часу, для когось потрібно більше тренінгів, для когось менше, але описані вище труднощі можна подолати бо задоволення студентів та результативність такого методу є незаперечною.

УДК: 378.147:61:004

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Шевченко А.І.

Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: інформаційні технології, підготовка майбутніх лікарів.

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується значним збільшенням ролі інформації та комунікації у всіх сферах життєдіяльності людини. Поява нових засобів комунікації, значно розширила та спростила процес спілкування між людьми незалежно від їх віку, національності, місця проживання, культурних і світоглядних особливостей. Тому одним із важливих завдань викладача медичного вищого навчального закладу при підготовці майбутніх лікарів в умовах інформаційного суспільства є використання сучасних засобів інформаційних технологій.

Мета роботи - дослідити можливі шляхи використання інформаційних технологій у педагогічному процесі під час підготовки майбутніх лікарів.

В інформаційному суспільстві в міру розповсюдження інформаційних технологій (ІТ), зокрема, можливостей мережі Інтернет, виникнення віртуальної реальності, стрімкого розвитку технологій штучного інтелекту виникає потреба в застосуванні інноваційних засобів, які в повній мірі можуть виступати в якості помічника й посередника у здійсненні багатьох навчальних цілей, у тому числі, пов'язаних із професійною діяльністю майбутніх лікарів.

Інформаційні технології в підготовці майбутніх лікарів можна застосовувати як: засоби навчання, засоби, що вдосконалюють процес викладання; інструмент пізнання навколишньої дійсності, самопізнання; засоби розвитку особистості; інформаційно-методичне забезпечення й управління навчально-виховним процесом; засобом комунікації; засоби автоматизації процесу обробки результатів експерименту і управління; засоби автоматизації процесів контролю і корегування результатів навчальної діяльності, тестування; засобів організації інтелектуального дозвілля. У наш час суспільство розуміє, що володіння ІТ є одним із базових елементів сучасної освіти. Впровадження сучасних інформаційних технологій забезпечує подальше вдосконалення навчально-виховного процесу, доступність та ефективність освіти, підготовку студентів до майбутньої професійної діяльності в інформаційному суспільстві, сприяє розв'язанню проблеми щодо їх якісного впливу на зміст, методи та організаційні форми навчання, які, в свою чергу, створюють умови для процесу оновлення в галузі підготовки майбутніх лікарів.

Потреби, сформовані в суспільстві до професійних вимог лікаря, здатного до організації якісної медичної допомоги, зумовили відповідне соціальне замовлення до системи професійної медичної освіти.

Формування вмінь використовувати засоби ІТ у професійній діяльності – це тривалий процес, який виступає важливим компонентом професійної підготовки майбутніх лікарів. Цей процес проходить під впливом цілеспрямованої діяльності, власної активності майбутнього фахівця та спеціальних умов. Тому викладач медичного вищого навчального закладу повинен володіти методикою аналізу й відбору необхідної та ефективної навчальної інформації для її подальшого використання студентами.

Виділяють такі інформаційні вміння викладача:

Дидактичні:

- вміння застосовувати інформаційні технології для організації процесу навчання;
- вміння застосовувати інформаційні технології для здійснення контролю знань і вмінь студентів.

Експертні:

- пошук інформації в різних джерелах;
- оцінювання інформації;

- організація інформації;
- збір і накопичення інформації на електронних і паперових носіях.

Технологічні:

- обробка і перетворення інформації за допомогою технічних засобів;
- представлення інформації у друкованому або електронному вигляді;
- створення інформації за допомогою технічних і програмних ресурсів.

У сьогодишніх умовах розвитку суспільства інформатизація професійно-педагогічної підготовки майбутнього лікаря має забезпечити достатній рівень його інформаційної культури; підвищити ефективність навчально-виховного процесу на основі впровадження нових інформаційних технологій навчання; удосконалити управління підготовкою майбутніх фахівців. Реалізувати ці завдання може лише інформаційно-компетентний викладач, який набув ґрунтовної підготовки до використання ІТ у педагогічному процесі.

Таким чином, вміння використовувати засоби інформаційних технологій у професійній діяльності – це тривалий процес, який виступає важливим компонентом професійної підготовки майбутніх лікарів. Цей процес проходить під впливом цілеспрямованої діяльності, власної активності майбутнього спеціаліста та спеціальних умов.

Висновок. У сьогодишніх умовах розвитку суспільства інформатизація професійно-педагогічної підготовки майбутнього лікаря має забезпечити достатній рівень його інформаційної культури; підвищити ефективність навчально-виховного процесу на основі впровадження нових інформаційних технологій навчання; удосконалити управління підготовкою майбутніх фахівців. Реалізувати ці завдання може лише інформаційно-компетентний викладач, який набув ґрунтовної підготовки щодо використання ІТ у своїй професійній діяльності у ВНЗ.

УДК: 378.147:61]+378.011.3-057.175-027.561]-028.79(477)

РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ І ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧА

Шевченко А.І., Сидоренко О.М., Козич І.В.

Запорізький державний медичний університет

Запорізький національний університет

Ключові слова: проблемно-орієнтоване навчання, підготовка майбутніх лікарів, професійна мобільність викладача.

Автономія університетів дозволяє самостійно розробляти або використовувати нові навчальні програми. З 2012 року у Запорізькому державному медичному університеті запроваджена система проблемно-орієнтованого навчання “Темпус” студентів медичного факультету. Зрозуміло,